

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 341
din 23.06.2009**

Dosar nr.: 94/2009

Petiția nr.: 2595/03.03.2009

Potent: J P

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor

Obiect: tratament diferențiat între polițiștii proveniți din sursă internă și cei proveniți din sursă externă, în ceea ce privește acordarea gradului profesional

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. J P , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Administrației și Internelor, cu sediul în P-ța. Revoluției, nr.1A, sector 1, București, prin reprezentant legal

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează tratamentul diferențiat indus între polițiștii proveniți din sursă internă și cei proveniți din sursă externă, la acordarea gradului profesional.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin pângerea înregistrată cu nr. 2595 din 03.03.2009, petentul arată că după promovarea concursului de trecere în corpul ofițerilor, polițiștilor din sursă internă li s-a acordat primul grad profesional, respectiv cel de subinspector de poliție, iar celor care proveneau din sursă externă li s-a acordat gradul de ofițer de poliție corespunzător vechimii lor în muncă, chiar dacă nu au profesat în

meseria absolvită, întrucât nu aveau diplomele necesare. Astfel, petentul susține că acestor angajați din sursă externă li s-a luat în considerare vechimea în muncă, însă lui, care era polițist de 12 ani, nu i s-a luat în considerare vechimea în muncă și nu i s-a plătit această vechime după obținerea primului grad profesional, respectiv de subinspector.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 3752 din 02.04.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 3751 din 02.04.2009 a fost citat Ministerul Administrației și Internelor, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.05.2009. La termen s-a prezentat petentul.

4.3. Prin adresa nr. 4855 din 11.05.2009, petentul a depus precizări scrise. Prin adresa nr. 4666 din 05.05.2009, Ministerul Administrației și Internelor a comunicat punctul său de vedere.

4.4. Consiliul a acordat partilor termen pentru concluzii scrise la data de 10.06.2009. Petentul a transmis concluzii scrise prin adresa înregistrată cu nr. 5616 din 05.06.2009. M.A.I. a comunicat note scrise prin adresa cu nr. 5904 din 11.06.2009.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Pe fond, petentul arată că după selecționarea și susținerea examenului de admitere în cadrul Școlii de Subofițeri de Poliție Vasile Lascăr – Câmpina, în luna septembrie a anului 1987, a continuat studiile de specialitate urmând cursurile Colegiului Universitar Tehnic din cadrul Universității Dunărea de Jos din Galați, Facultatea de mecanică, iar din 2001 până în 2003 a urmat cursul Postuniversitar de Master în cadrul Universității Dunărea de Jos.

5.1.2. Petentul susține că pe toată perioada de studii 1995-2003 a studiat aceleași materii ca și ceilalți studenți (masternazi), care nu erau polițiști și toate examenle au fost susținute de toți studenții fără nicio discriminare. Însă discriminarea s-a produs în momentul în care I.G.P.R a scos la concurs locuri pentru ofițeri din sursa internă și externă. Astfel, petentul susține că după promovarea concursului de trecere în corpul ofițerilor, polițiștilor din sursa internă li s-a acordat primul grad profesional, respectiv cel de subinspector de poliție, iar celor care proveneau din sursa externă li s-a acordat gradul de ofițer de poliție corespunzător vechimii lor în muncă.

5.1.3. Petentul arată că, potrivit art. 9 alin. 2 din Legea nr. 360/2002 : “ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți, cu diplomă de licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă sau scurtă durată ale Ministerului Administrației și Internelor sau ai altor instituții de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților poliției, stabilite prin ordin al ministrului de interne”. Prin urmare, petentul consideră că legiuitorul nu face diferență între absolvenții cu studii superioare sau între instituțiile de învățământ, diferența făcându-o doar M.A.I – I.G.P.P la acordarea gradului profesional obținut prin concurs.

5.1.4. În opinia petentului, temeiul legal al faptei de discriminare deduse soluționării CNCD îl constituie Ordinul MAI nr. 300/2004 prin care i s-a acordat doar gradul de subinspector în anul 2006, ordin care este ilegal deoarece nu produce consecințe juridice întrucât nu a fost publicat în Monitorul Oficial. Astfel, petentul consideră că a fost discriminat față de absolvenții altor facultăți, solicitând interpretarea art. 21 din legea nr. 360/2002 conform principiului de drept „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus-unde legea nu face diferență nici noi nu ar trebui să facem diferență”. Petentul consideră că a fost tratat diferit deoarece nu i s-a recunoscut vechimea în muncă și nu a fost avansat corespunzător acesteia, fiind remunerat doar potrivit gradului de subinspector și nu a vechimii sale.

5.1.5. Petentul arată că nu a fost avansat în grad potrivit art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002 ci în baza art. 9 alin.2 din legea nr. 360/2002. În acest sens, consideră că nu i-au fost aplicabile prevederile Ordinului nr. 665/2008 cât prevederile Ordinului 300/2004.

5.1.6. Cu privire la excepția tardivității introducerii plângerii la C.N.C.D., invocată de Ministerul Administrației și Internelor, petentul susține că în luna noiembrie 2008 a fost publicat în Monitorul Oficial Ordinul MAI nr. 665/2008, respectându-se astfel principiul publicității în drept garantat de Constituția României. Astfel, petentul consideră că din momentul publicării acestui ordin se calculează curgerea termenului de prescripție, deoarece la această dată a luat la cunoștință de fapta de discriminare a cărui victimă este.

Sușinerile Ministerului Administrației și Internelor

5.2.1. Potrivit prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Ministerul Administrației și Internelor invocă excepția tardivității introducerii plângerii dedusă soluționării. Astfel, M.A.I susține că termenul în care petentul avea dreptul legal de a se adresa Consiliului respectiv un an de la data săvârșirii faptei de discriminare sau de la data de la care putea să ia la cunoștință de săvârșirea ei, s-a prescris.

5.2.2. M.A.I. susține că temeiul legal al acordării gradului de subinspector de poliție l-a constituit art. 9 alin. 2 din Legea nr. 360/2002 : “ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți, cu diplomă de licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă sau scurtă durată ale Ministerului Administrației și Internelor sau ai altor instituții de învățământ superior cu profil

corespunzător specialităților poliției, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor”.

5.2.2. Conform prevederilor art. 67 alin. 3 din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 665/2008: “agenților de poliție care îndeplinesc condițiile legale pentru trecerea în corpul ofițerilor de poliție li se acordă, indiferent de vechimea în activitate, gradul profesional de subinspector de poliție, cu excepția celor care au o vechime anterioară în specialitatea studiilor superioare absolvite, cărora li se acordă grade profesionale în raport de vechimea în specialitate, potrivit anexei nr. 5 la prezentul Ordin”.

5.2.3. La acordarea gradului profesional de ofițer se are în vedere vechimea în funcții prevăzute cu studii superioare (vechime în specialitatea studiilor absolvite și nu în muncă), vechime ce nu poate fi îndeplinită în cazul ofițerilor de poliție recrutați din rândul agenților de poliție, pe perioada cât și-au desfășurat activitatea ca agenți de poliție, deoarece funcțiile de agent sunt prevăzute numai cu studii liceale sau postliceale cu diplomă.

5.2.4. M.A.I. arată că temeiul juridic invocat de petent în susținerea solicitării sale de acordare a gradului profesional în funcție de vechimea în muncă, nu este aplicabil situației acestuia, ci situației acordării gradelor profesionale polițiștilor proveniți din sursă externă. Prevederile art. 67 alin. 2 din Ordinul nr. 665/2008 se referă la situația în care o persoană dobândește calitatea de polițist și i se acordă un grad profesional raportat la vechimea în specialitate. Petentul nu se află în această situație, deoarece, la acordarea gradului profesional de subinspector, avea deja calitatea de polițist, fiind trecut din corpul agenților de poliție, în corpul ofițerilor de poliție, căruia îi corespund alte grade profesionale.

5.2.5. Cu privire la criteriul de discriminare invocat de petent, M.A.I. susține că nu se poate reține existența unui tratament de deosebire, excludere, restricție sau preferință în exercitarea unui drept, deoarece legea stabilește clar care sunt drepturile de care beneficiază toți agenții de poliție absolvenți de studii superioare, cu diplomă de licență.

5.2.6. În acest context, M.A.I. apreciază că domnul J P nu a fost discriminat sau dezavantajat față de alte persoane, în sensul O.G. nr. 137/2000, republicată, și nu s-a făcut nicio deosebire între el și alți agenți trecuți în corpul ofițerilor, acestor persoane acordându-li-se primul grad din categoria A, respectiv - subinspector.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de plângere precum și de susținerile părților în cauză, Colegiul urmează a analiza excepția tardivității introducerii sesizării la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul observă că în opinia părții reclamate termenul de sesizare în speța dedusă soluționării este prescris. Arată în acest sens că petentului îi erau aplicabile prevederile Ordinului nr. 300/2004, nepublicat în Monitorul Oficial, însă disponibil la nivelul fiecărei structuri de resurse umane, neclasificat. Astfel, Ordinul nr. 300/2004 putea fi consultat la cerere.

Petentul arată că în luna noiembrie 2008 a fost publicat Ordinul nr. 665/2008 în Monitorul Oficial. De la momentul publicării acestuia, petentul a luat la cunoștință de fapta de discriminare, deoarece anterior, Ordinul nr. 300/2004 nu fusese publicat, fiind deținut exclusiv de Serviciile Management Resurse Umane din cadrul Inspectoratelor Județene de Poliție.

6.2. În raport cu susținerile părților în speță, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

6.3. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

6.4. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției, Colegiul este de opinie că plângerea, astfel cum este formulată, nu vizează în mod indisolubil, o circumstanță de fapt corelativă unei excluderi materializată la un moment dat, în raport de care se individualizează momentul de la care curge termenul de un an prevăzut de art. 20. Acesta vizează, în opinia petentului o distincție indusă între categorii de persoane (n.n. raportat la situația petentului), printr-o reglementare normativă a părții reclamate ce a produs efecte, atât în fapt, cât și ulterior, în drept, prin publicarea Ordinului nr. 665/2008. Or, atât Ordinul nr. 300/2004 cât și Ordinul 665/2008 reglementează activitatea de management resurse umane în unitățile părții reclamate. De vreme ce reglementările în cauză vizează situații juridice aplicabile persoanelor care se încadrează în ipotezele normative în speță, Colegiul este de opinie că termenul de sesizare prevăzut de art. 20 în cauză trebuie reținut în raport de ipoteza finală a alin.1. Din acest punct de vedere, Colegiul urmează a respinge excepția invocată de partea reclamată.

6.5. În ceea ce privește obiectul plângerii, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings

et autres c/Royaume-Uni, parag.75). În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismou Diacheiriseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91). De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915). De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.6. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.7. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.8. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constituive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.9. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director ia act de faptul că în opinia petentului temeiul legal al faptei de discriminare deduse soluționării îi constituie Ordinul nr. 300/2004 în virtutea căruia i s-a acordat doar gradul de subinspector de poliție, în fapt contestând actul administrativ adoptat de partea reclamată. În opinia petentului, ordinul în speță este ilegal, în sensul că nu poate produce consecințe juridice întrucât nu a fost publicat în Monitorul Oficial iar pe de altă parte, Ordinul nr. 665/2008 legalizează un abuz comis de reclamată, prin „legalizarea” faptei de discriminare între sursa internă și sursa externă.

6.10. Pornind de la această situație, petentul arată că legiuitorul nu face o diferență între absolvenții cu studii superioare sau între instituțiile de învățământ. Situația sa este incidentă prevederilor art. 9 alin.2 din legea nr. 360/2002 coroborat prevederilor art. 21 alin.4 din legea nr. 360/2002 astfel încât, în opinia sa, reclamata trebuia să îi acorde gradul profesional în funcție de vechime, însă nu în baza prevederilor art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002, așa cum susține reclamata.

6.11. Pe de altă parte, Colegiul observă că în opinia reclamatei, prevederile art. 21 alin.4 invocate de petent condiționează acordarea gradelor profesionale în funcție de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. Astfel, petentul a beneficiat de promovarea în corpul ofițerilor de poliție, cu gradul de subinspector de poliție, potrivit dispozițiilor art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002 și nu cu gradul corespunzător vechimii în munca de polițist. Vechimea în specialitate trebuie interpretată în sensul că atâta timp cât agentul de poliție îndeplinește atribuțiile care îi sunt stabilite prin fișa postului, activitatea desfășurată de el constituie vechime în specialitate. Reclamata arată că petentul nu se află în situația celor proveniți din sursă externă, deoarece, la acordarea gradului profesional de subinspector, avea deja calitatea de polițist, fiind trecut din corpul agenților de poliție, în corpul ofițerilor de poliție, căruia îi corespund alte grade profesionale. Pe de altă parte, MAI arată că Ordinul 300/2004 este neclasificat, acesta aflându-se la nivelul fiecărei structuri de resurse umane, disponibil la cererea polițiștilor interesați.

6.12. În opinia Colegiului Director, împrejurările invocate de părți, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, vizează în mod indisolubil interpretarea și aplicarea legii, respectiv aspecte legate de consecințele juridice corelative legalității vs. nelegalității Ordinului nr. 300/2004 respectiv Ordinului nr. 665/2008. Practic, Colegiul este chemat a analiza circumstanțe juridice de natură a reține eventuala nelegalitate a unor acte administrative, care produc efecte juridice ipso facto, însă nu de drept, devreme ce nu sunt publicate în Monitorul Oficial (cazul Ordinului nr. 300/2004) ori produc efecte juridice „nelegale”, ipso jure, prin publicarea în Monitorul Oficial (Ordinul 665/2008). Subsecvent, tratamentul diferențiat imputat în cauză este corelativ interpretării și aplicării legii de către

reclamată, potrivit petentului, ceea ce implică, în opinia sa, o discriminare prin neacordarea gradului profesional potrivit vechimii în muncă similar personalului din sursa externă angajat de reclamată.

6.13. În exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, republicată, Colegiul este de opinie că se poate pronunța asupra unor discriminări directe sau indirecte ce își au izvorul într-un act administrativ însă nu se poate pronunța sui generis asupra unor aspecte de legalitate ce decurg din acte administrative. În speța de față, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza legalitatea Ordinului nr. 300/2004 sub aspectul opozabilității și al consecințelor juridice față de terți și în ultimă instanță pentru a analiza efectele produse asupra petentului. Or, acest demers ar presupune analiza interpretării și aplicării legii nr. 360/2002 date de reclamată la situația particulară a petentului. Or, situația de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective invocate de petent ce decurg din aplicarea Ordinului nr. 300/2004 precum și modul de interpretare și aplicare a legii nr. 360/2002, sunt, în ultimă instanță, de competența instanțelor de judecată, în condițiile legii contenciosului administrativ.

6.14. Pe de altă parte, așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția tardivității introducerii plângerii invocate în cauză;
2. Aspecte sesizate nu intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
3. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților: J P , cu domiciliul în

Administrației și Internelor, cu sediul în P-ța. Revoluției, nr.1A, sector 1, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 10.07.2009

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000** privind **prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004** a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

